

Aşırma ve Kendinden Aşırma : Her Yazarın Bilmesi Gerekenler

Miguel Roig

Psikoloji Bölümü, St. John Üniversitesi, Staten Island, New York, USA

Haberleşme yazarı: roigm@stjohns.edu

Özet: Bilimsel topluluk, aşırma ve kendinden aşırma probleminden geniş ölçüde kaygı duymaktadır. Bu makalede ben, kısıtlı İngilizce'ye sahip olan yazarların karşılaştıkları zorluklara odaklanarak bu iki ihlali ve bunların çeşitli tezahürlerini ele almaktayım.

Anahtar Kelimeler: aşırma, kendinden aşırma, sınırlı İngilizce yeterliliği

Giriş

Kanıtlar, biyotıp öğrencileri arasında 'aşırma'nın oldukça yaygın olduğunu göstermektedir (1-3). Akademik ödevlerle ilişkili olmaları nedeniyle, söz konusu suçlar, genellikle akademik sahtekârlık örnekleri olarak sınıflandırılır. Böyle ihlaller, öğrenci için ödevinde başarısızlıktan okuldan atılmaya kadar varan negatif sonuçlar doğurabilir. Aşırma, bilimsel bir araştırmanın sunulduğu bir metinde gerçekleştiğinde, ister öğrenciler, isterse profesyoneller tarafından işlenmiş olsun, eylem, çok daha ciddi bir suç olan bilimsel yanıltma seviyesine yükselir.

Ne yazık ki, şimdi biyotıp bilimlerinde aşırmanın büyük bir endişe kaynağı haline geldiği hususunda genel bir fikir birliği ortaya çıkıyor. PubMed veri tabanında aşırma (4) üzerine makaleler için tarama yapıldığında veri tabanı 700'ün üzerinde giriş vermekte ve bunların yarısından daha fazlası (bu yazıyı hazırladığımda) son on yıl içindeki makaleleri temsil etmektedir. Ayrıca, dergiler, yazarlar için yaptıkları talimatları, aşırma hakkında kılavuzları ve yazarlığa ilişkin materyalleri artarak genişletiyorlar. Fakat, belki de en uyarıcı gelişme, eTBLAST gibi, dergi makalelerindeki aşırmaları araştırmayı sağlayan metin benzerlik yazılımlarının kullanılabilirliği olmuştur (5). Söz konusu bu gelişmeler ışığında, son zamanlarda yayınlanan

bir anketin biyotıp dergi editörlerinin en çok dikkat etmesi gereken hususlardan birinin aşırma olduğunu ortaya koyması şaşırtıcı değildir (6).

Birçok aşırma durumunun altında yatan nedenlerin, bilimsel yanılmanın diğer iki ana formu olan uydurma ve çarpıtma ile ilişkili olduğuna inanılmaktadır. Örneğin, ana etkenlerden birinin yayın yapma baskısı olduğuna inanılır. Çalışan pek çok bilim insanı için, yazarı olarak yayınlanmış makale sayısı bilimsel üretkenliğin ölçüldüğü temel araçlarından biri olmayı sürdürmektedir. Dahası, ön plana çıkan diğer bir önemli faktör yayın kalitesidir ki, makalelerin yüksek etki değerine sahip olduğu kabul edilen dergilerde yayınlanması en arzu edilen sonuçtur. Elbette bilimsel bir araştırma yürütmek, özünde çok değerlidir ve bu asil sürece dahil olduğumuz zaman yaşadığımız sevinç, belki de pek çoğumuz için bir kariyer olarak bilimi seçmemizin en büyük nedenidir. Fakat, hepimizin bildiği gibi, iyi bilim, çok sabır, çok çalışma, iyi düzeyde bir yaratıcılık ve yöntemsel beceri gerektirir. İlave olarak, bilimsel araştırma, insan ve laboratuvar kaynakları yönünden çok maliyetli bir hale gelmiştir. Bizim azim ve fedakârlığımız genelde hipotezlerimizi doğrulayan veri elde etmeyi başardığımız zaman karşılığını bulur. Ama her bilim insanı bilir ki, böyle mutlu sonlar her zaman gerçekleşmez. Örneğin, ilk başta ümit vaat eden araştırma alanı gibi görülen bir konu, bazen bir çıkmaz sokakla sonlanabilir. En kötü senaryoda, sonuçlar marjinal ve anlamsız çıktığında, laboratuvarında harcanan aylarca emek, yalnızca sınırlı bir çıktı verebilir ve çalışma bu durumda muhtemelen yayınlanamaz. Veya belki de deneyin hemen başında göze çarpmayan bir hata, aylar boyunca özenle yapılmış laboratuvar çalışmalarını boşa çıkarabilir. Bunlar, iyi niyetli bilim insanlarının verilerini değiştirmelerine yol açabileceği düşünülebilecek pek çok senaryodan bazılarıdır.

Aşırma ve kendinden aşırmanın uydurma ve çarpıtmadan çok daha yaygın olması nedeniyle, böyle ihlalleri ayrıntılarıyla ortaya koymak önemlidir. Okuyucu şuna dikkat etmeli ki, telif yasasını ihlal ettiğinde olduğu gibi, bu suçlar, bazen yasal sonuçlara da sahip olabilir. Fakat, bilimsel dergilerde meydana gelen bu tür vakaların, ender durumlarda hukuk bürolarına intikali veya hiç intikal etmemesi nedeniyle, bu tür suiistimallerin iyileştirilmesini, ben yasalardan ziyade, etik alanla sınırlandıracağım. Ben, okuyucu farkındalığının artırılmasıyla bu suçların önlenebileceğini ümit ediyorum.

Aşırma

Dergi makalesi yazmak nadiren kolay bir iştir ve çoğumuz bilimsel sürecin bu kısmından gerçekten hoşlanmayız. Daha da kötüsü, yazımızın, keyfilik ve kapris olarak görebileceğimiz, bir dizi eleştiri ve önerilerle iyileştirilmek üzere geri döneceği beklentisiyle hareket ederiz. Böyle geri bildirimler genellikle nerdeyse her zaman geliştirilmiş bir ürün ortaya çıkarsa da, ben sürecin bu kısmından bir çok yazarın nefret ettiğini ve çok az yazarın böyle çabaları memnuniyetle karşıladığını sanıyorum. Sonunda, yine de, çoğumuz eşdeğer hakem sistemini bilim döngüsünün ayrılmaz bir parçası olarak kabul ediyoruz.

İyi yazı üretmek genellikle zordur ve deneyimli yazarlar için bile etkili bir bilimsel metin üretmek hem zaman, hem de büyük bir zihinsel çaba gerektirir. Bu nedenle yazar, özellikle de, esinlenme ve yeni bir eser üretme konusunda geçici bir yetersizlik yaşıyorsa, kısa yollar aramanın cezbedici güdüsü ortaya çıkabilir. Bu durumlarda, bir başkasının iyi hazırlanmış metnini “borç” alma dürtüsü dayanılmaz hale gelebilir. Fakat birisi sorabilir ki, böyle bir borçlanmanın zararının nedir? Sonuçta, bir metnin birkaç satırını almak herhangi bir şekilde onun veri bütünlüğünü etkilemeyecektir ki en önemlisi de budur (7). Bilimde etik suç olmasının yanı sıra, tartışılabilir derecede metnin aşırılması, fikirlerin veya verilerin aşırılmasından çok daha az ciddi bir durumdur (8). Dahası, atıf yapmadan ardışık kaç kelimenin kopyalanabileceği bakımından aşırmanın işlevsel bir tanımı üzerinde evrensel bir fikir birliği olmadığından, karmaşık bir süreci ya da bir olguyu zarif bir şekilde ifade eden bir iki cümleyi kendine mal etmenin yanlış olduğunu kim söyleyebilir? Diğer hususlar bu küçük “borçlanmalar”ın lehine bile görülebilir. Örneğin, meslektaşlarımız tarafından kullanılan yüksek düzeyde teknik bir yöntemi ve/veya işlemi tanımlarken kelime sırasında yapılacak küçük bir değişiklik, bir yöntem ya da işlemin yanlış yorumlanmasına neden olabilir ve böyle bir olasılık hiç istenmeyen bir durumdur (9). Elbette, ikinci gerekçe yöntem kısmının büyük parçalarının kopyalanıp yapıştırılması için zayıf bir bahanedir. Yanı sıra, özlülük arayışında, bu bölümler bazen önemli ayrıntılardan yoksundur ve bu nedenle onların açıklığını artırmak amacıyla yeniden yazmak çoğu kere yararlı olabilir (10). Ne yazık ki diğerlerinin metnini olduğu gibi kullanmak şeklinde liberal bir yaklaşım gösteren yazım stiline sahip olanlar bulunmaktadır (11). Fakat, sorumlu araştırma kurallarının bugünkü ikliminde böyle yazım uygulamalarının fark edilmeleri daha büyük bir risk taşır ve en iyi durumda, akademik ortamın yüksek standartlarını temsil etmedikleri için şüphe ile değerlendirilecektirler.

Diğerlerinin metnini olduğu gibi kullanmak için verilen ana nedenlerden tamamen anlaşılabilir olanı dil ve yazım yetersizliğidir (12). Bununla birlikte, kendimizi böyle yazarların yerine koymaya çalışsak da, bilim camiası, kişilerin dil yeterliliğine dayanan farklı bilimsel ölçütlerle uygun işlev göremez (10). Gerçek durum şu ki, İngilizce, bilimin temel dili haline gelmiştir ve hepsi olmasa bile yüksek etki değerine sahip dergilerin çoğu İngilizce yayımlanmaktadır. Biochemia Medica örneğinde olduğu gibi, İngilizce konuşmayan uluslarda bile dergilerin bazıları İngilizce yayımlanmaktadır ve bu ülkelerin bilim insanlarından makalelerini İngilizce de yayımlamaları beklenmektedir. Bu durum, sınırlı İngilizce'ye sahip yazarlar için eşsiz bir meydan okuma sağlamakta, fakat bu yazarların çok azı, bunu karşılanması gereken bir zorluk olarak algılamaktadır (13). İngilizce, özellikle ana dilleri başka bir alfabeye yazılan kimseler için kolay öğrenilecek bir dil değildir. Dahası, dergi makalesi yazmak için çok maharetli bir İngilizce gerekmektedir, bu tek başına yeterli değildir. Etkin bir bilimsel yazım için, sadece iyi İngilizce bilgisi yeterli olmaz, teknik bir dil kavrayışı, probleme has özel bir bilgi alanıyla ilgili özgün bir anlatım biçimine de sahip olmak gerekir. Başka bir söyleyişle, okuduğumuz şeyi anlamaya, kendi kelimelerimizi kullanarak, etki alanı tutarlı deyimlerle, kendi sesimizle, bilgimizi iletmeye ihtiyacımız vardır. Aslında, geçmişte topladığım kanıtlar, metnin anlaşılabilirliğinin sadece öğrenciler için değil (14), profesörler için de (15) uygunsuz kullanımın güçlü bir göstergesi olduğunu düşündürmektedir. Acemi araştırmacılar ve özellikle sınırlı İngilizce'ye sahip olan yazarlar, kendi alanlarındaki aşına olmadıkları teknik literatürle ilgilendiklerinde bu türden okuma yazma güçlükleriyle karşılaşır. Bu yüzden ben, güçlü bir şekilde inanıyorum ki aşırmanın önemli bir kısmının ardında bu sebepler yatmaktadır.

Buradan veya şuradan birkaç cümleyi ödünç almak (yama yazım) aşırma düzeyine kadar yükselir mi? Sanırım bu, şartlara, zimmete geçirilmiş cümlelerin sayısına ve değerlendiren kişiye bağlıdır. Ancak, bir gerçek var ki, küçük bir miktarda bile olsa başka birisinin mülkiyetindeki çalışmasını kendinin diye sunmak, aşırmanın herhangi bir tanımıyla tutarlıdır. İlave olarak, tasarlanmış yazılım programlarının olması böyle uygulamaların yüksek ihtimalle belirlenmesini sağlıyor. Örneğin, yakın zamanda bir makalenin başına geleni ele alın; bu makalenin girişindeki sadece iki paragraf başka bir yazarın daha önce yayımlanmış makalesindeki paragraflarla aynı olduğu için dergiden geri çekilmişti (16). Çok küçük bir düzeyde bile olsa, usulüne uygun kaynak göstermeden metinsel bir materyalin kullanımını aşırmadır.

Kendinden Aşırma

Aşırma, başkalarının fikirlerini, metinlerini, verilerini, şekillerini vb.lerini kendimiz tarafından oluşturulan bir ürün gibi sunmayı içerirken, kendinden aşırma, bizim daha önce yayımladığımız fikir, metin, veri vb. lerini daha önceden yayımlandığını belirtmeksizin bütün olarak veya kısmen tekrar kullanmaya karar verdiğimizde ortaya çıkar. Belki de kendinden aşırmanın en yaygın bilinen biçimi tekrar yayımdır, fakat diğer biçimleri de mevcut olup şişirilmiş, çoğaltılmış (aynı zamanda genişletilmiş) ve bölünmüş (aynı zamanda salamlanmış, kademeli veya dilimlenmiş) olarak da bilinen yayınları içerir. Kendinden aşırmanın her türlü biçimindeki anahtar vasıf, yayınlar arasında kayda değer bir örtüşmenin mevcudiyeti ve en önemlisi de çeşitli tekrar veya ilgili yayımlar arasındaki ilişkiyle ilgili olarak açık bir belirtme yapılmamasıdır. İkinci özellikten dolayı bu tür tasarımlara daima bir “gizli” kelimesi eklenmelidir: “gizli tekrar yayın” veya “gizli fazlalık yayın” gibi. Aşırmanın geleneksel formlarında olduğu gibi, birçok kendinden aşırmanın büyük olasılıklı nedeni yazarın özgeçmişindeki yayın sayısını artırmak istemesidir (17).

Tipik bir tekrar yayımda, daha önceden yayınlanmış makalenin yazarları aynı makaleyi hemen hemen aynı şekilde başka bir dergiye sunarlar. İkinci sunumda, başlık, yazar sırası veya makale metninde küçük değişiklikler olabilir; fakat veriler ve istatistik analizler büyük oranda aynıdır. Bu türden tekrar yayım örneklerinde, aynı metin, biçim, veri tabloları ve benzerleri spesifik araştırma konusuna aşına olan bir okuyucu tarafından kolayca görülebileceği için tekrar yayım olarak kolayca teşhis edilebilir. Tekrar yayımın daha zararlı biçimi, yazar, aynı verilerin tekrar yayımlandığını gizlemek için çaba sarf ettiği durumlarda oluşur. Böyle vakalarda, suçlu kişi, makalenin çeşitli parçalarında kayda değer metinsel değişiklikler yapmak için uyumlu bir çaba gösterir ve örneğin makalenin literatür taraması, tartışma vb önemli bileşenlerini değiştirir ve bunu bazı referansları silerek veya ekleyerek yapabilir. Dahası, veri tabloları ve grafiklerin biçimlendirilmesi değişebilir, böylece farklı bir veri seti ve farklı bir makale görüntüsü verilebilir. Bu suiistimalin ana bileşeni, yeni makalenin eski makaleye referans vermemesi; verse bile, okuyucunun iki makale arasındaki ilişkiyi tam olarak anlayamayacağı bir şekilde vermesidir ki bu da terminolojik olarak gizli tekrar yayımdır.

Bu basit yaklaşımın çeşitli versiyonları olabilir ve von Elm vd bunların birçoğunu tanımlamışlardır (18).

Örneğin, bir versiyonda, yazar, daha önce yayımladığı makalenin verilerini yeniden kullanır ve istatistik

analizlerde farklı bir veri setini kullanır. Daha sonra bu analizlerin sonuçları makalenin içine yerleştirilerek, makalenin başlığı, özeti, girişin ve tartışmanın bir kısmı bu yeni analizler bağlamında az çok farklılaştırılır. Başka bir versiyonda, daha önce yayımlanmış iki veya daha fazla sayıdaki makaleden alınan veriler birlikte yeni olarak sunulur ve belki de ilave istatistik analizler eklenir. Sayı artırmak için yapılan şişirme yayın örneklerinde, yazarlar daha önce yayınlanmış veri setlerine basitçe ilave gözlemler veya veriler eklerler. Onlar daha sonra çoğaltılmış veri setlerini yeniden analiz ederler ve bu yeni sonuçlara dayalı bir makale yayımlarlar. Eğer yazar, eylemi için editöre savunulabilir bir mantıklı açıklama sağlıyor ve bu verilerin tamamen veya kısmen daha önceki makaleden türetildiği hususunda okuyucuyu aydınlatıyorsa böyle uygulamaların kabul edilebilirliğini vurgulamak yine önemlidir. Fakat, dergilerin çoğunun özgün araştırma kabul etmesi nedeniyle böyle aydınlatmalar genellikle makalenin yayına kabul edilmemesine sebep olur. İlkesiz bir yazar için birincil amaç yine yeni bir makale yayınlamak olduğundan bu olgu editörden ve okuyucudan gizlenme eğilimindedir.

Dilimlenmiş veya salamlama yayın, net bir yayın uygulaması olup, kuramsal olarak bu tür yayınlarda kendinden aşırma yazı ya da veri az miktarda bulunur. Fakat, herhangi bir metin veya verinin yeniden kullanımı olmasa bile, uygulama yine de sorunludur ve bilimlerde kaçınılması icap eden bir durumdur. Tipik bir dilimleme (yani tam bir salamlama) vakası, aynı araştırma örneğinden birçok ölçüm veya ölçüm seti içeren karmaşık bir deney ve araştırmayı içerir. Çeşitli veri setlerinin sonuçlarını tek bir yayında yayımlamak yerine, araştırmacılar her veri setini ayrı olarak analiz eder ve yayımlarlar (yani salam dilimleme). Böylece, tek bir deney, araştırmacının yayın listesini kabartacak şekilde iki veya daha fazla sayıda makale oluşturur. Gizli fazlalık ve gizli tekrar yayımların diğer biçimlerinde olduğu gibi, eğer her dilimlenmiş yayın, aynı salamın parçası olan diğer ilişkin yayınlardaki veriler gibi, aynı deneyden türetildiğini açıkça ifade etmiyorsa, uygulama etik dışı olarak değerlendirilir.

Fazladan (tekrarlayan) yayınların çeşitli formları için mantıklı nedenler olabilir. Örneğin, salamlama yayınlar ele alındığında; Framingham Kalp araştırmaları gibi boylamsal tip çalışmalarda, farklı yazar gruplarının aynı boylamsal örneklemden elde edilen gözlemlerini farklı dergi makalelerinde yayımlamaları nadir değildir (19). Örneklemden yapılan gözlemlerin zaman aralıkları yıllara yayılmışsa bu tamamen kabul edilebilir, hatta arzu edilebilir bir durumdur. Aynı şekilde, diğer tip deneyler için de tek bir deneyden çıkan farklı sonuçların iki veya üç farklı dergide yayımlanmasında iyi nedenler olabilir, çünkü farklı

gözlemler farklı okuyucu kitlelerine hitap edebilir. Bununla birlikte, yazarlar, okuyucularını, verilerinin gerçek kaynağı ve bu verilerin diğer makalelerle ilişkisi hakkında daima bilgilendirmelidir. Hattâ, tekrar yayımlar, bir makale ilk olarak bir dile yayımlanmış ve daha sonra başka bir dile çevrilmiş ve farklı bir dergide veya kitap bölümünde yayımlanmışsa tamamen kabul edilebilir. Fakat yine bu durumda ikinci yayın, önceki yayımla olan ilişkisini açık bir şekilde belirtmelidir.

Önde gelen bilimsel kuruluşlar (Yayın Etiği Komitesi, Dünya Tıbbi Editörler Birliği) ve hatta özel yayınlanan dergiler bile kendinden aşırma durumlarını önlemek için konu ile ilgili yönergeler sunmaktadır. Örneğin, Dünya Tıbbi Editörler Birliği tarafından yayınlanan “Biyotıp Dergileri İçin Standart Gereksinimler”(20), sunulan makalenin konuyla ilişkin yayımlanmış veya diğer dergiler için hazırlanmış makaleleri ortaya koyduğu hususunda dergi editörlerini bilgilendirmeleri için yazarları uyarıyor.

Açık bir şekilde, kendinden aşırma (yani tekrar, şişirilmiş ve çoğaltılmış yayın) temel husus halihazırda yayımlanmış olan verilerin gizli bir şekilde yeniden kullanılması, yeni bir veri gibi sunulmasıdır. Salam yayınlarda dikkat edilecek ana husus, ortaya konulan veri setlerinin konuyla ilişkili başka verilerin toplandığı bir çalışmadan gelmesine rağmen bağımsız olarak türetildiği şeklinde sunulmasıdır. Böyle yanlış anlaşılmaya yol açan veri sunumlarındaki problem, onların ya abartma veya problemin yöneldiği tipe bağlı olarak, bir özel etki veya süreci küçümsemek suretiyle başkalarının yanlış anlamasına yol açmasıdır. Mesela, bir hastalığın tedavisi için bazı ilaçların yüksek düzeyde etkin olduğunu gösteren pek çok gizli tekrarlar olduğunu farz edelim. Bu ilacın etkinliği üzerine meta-analiz yapan birisi, mevcut çalışmaların bazılarının, gerçekte diğer çalışmaların ustaca gizlenmiş, gizli tekrar yayımları olduğunun farkında olmayabilir. Bu tekrar yayımların eklenmesi, şişirilmiş bir etki büyüklüğü ortaya çıkarır ki bu da bir araştırmacının ilacın gerçek etkisini anlamasına mani olur (21).

Benim çok güçlü bir şekilde İngilizce yetersizliğinden kaynaklandığını düşündüğüm, kendinden aşırmanın tartışılması gereken en son biçimi, aynı yazarların metinlerini çevrim halinde tekrar kullanmalarıdır. Bu uygulamanın tipik bir örneği, yazar, daha önce bir veya daha fazla dergi makalesinde yayımladığı metinlerin büyük bir kısmını yeniden kullandığı zaman ortaya çıkar ve bunlar yeni yayında tekrar kullanılırlar (9, 22). Ana dilde okur yazarlar olanlar için, bu uygulama en iyi yorumla, entelektüel tembelliği (23), veya bilimsel davranış kurallarının zayıflığını gösterir ve bazı dergiler tarafından kesinlikle yasaklanmıştır. Sınırlı İngilizce yeterliliğine sahip yazarların, metinleri zorunlu olarak çevrimsel

kullanmaları ise bu derece olumsuz tanımları hak etmez. Yine de, bu, halihazırda sorunlu bir uygulama olarak kabul edilmektedir.

Kendimizin ürettiği metinsel materyalin yeniden kullanımından niçin kaçınmalıyız? İşte şunlar bazı nedenler. İnanıyorum ki, böyle bir işe girişen yazarın bu eyleminin altında yatan önemli bir varsayım vardır ve bu, daha önce yazılmış materyalin, geliştirilemeyecek kadar iyi hazırlanmış ve açık olduğu varsayımdır (10, 25). Birincil literatür okuyucusu ve dergi hakemi olarak tecrübelerimden, bu tür varsayımları tamamen geçersiz buluyorum. İlave olarak, sadece ‘kopyala-yapıştır’ tekniğiyle bir yöntem bölümü oluşturmak, tanımlanan yeni deneyin kendine özgü hayati ayrıntılarını eklemek veya çıkarmak hususunda bir başarısızlık riski oluşturur. Yazarları herhangi bir değişiklik yapmaksızın daha önceden yayınlanmış yöntem bölümlerini tekrar yazmaya karşı uyarın en azından bir editör vardır (26) ve halihazırdaki bir çalışma, kopyala-yapıştır yönteminin kullanıldığı tıbbi kayıtlarda önemli ihmallerin yapıldığını ortaya koymaktadır (27). Böylece bilimsel makalelerde kullanıldığı zaman bir metni sadece kopyalayıp yapıştırmak son derece problemlidir. Aynı derecede önemli olan bir diğer gerçek de metnin tekrar tekrar kullanılmasının akademik açıdan bir mükemmellik sağlamamasıdır. Çünkü bu durum örtülü yazar okuyucu akdinin bir temel varsayımını ihlal etmektedir. Buna göre okuyucu şu varsayımlar altında hareket eder: 1) bu çalışmayı yazar veya yazarlar bizzat kendileri yapmışlardır; 2) aynı yazar tarafından üretilmiş olsa bile diğer kaynaklardan alınan herhangi bir metin, fikir ve benzerleri, atıf ve tırnak kullanmak gibi standart bilimsel kuralları kullanarak tanımlanmıştır; 3) sunulan fikirler, veriler ve benzerleri doğrudur (28).

Özetle aşırma ve kendinden aşırma kendisini çeşitli biçimlerde belli eder. Şartlara bağlı olarak, bu ihlaller zayıf ve özensiz bilimsel yazımdan bilimsel çarpıtmaya kadar değişen aralıkta farklı etiketlerle değerlendirilebilir. İngilizcesi zayıf olan bazı yazarlar, kendilerinin daha önceki yayımlanmış çalışmalarından olduğu gibi diğerlerinin çalışmalarından da aşırı şekilde “borçlanma”ya karşı özellikle savunmasız olabilirler. Onların durumları tamamen anlaşılabilir olmakla birlikte bu yazarlar da şunu unutmamalıdır ki bilim camiası içinde olanlarımızın çoğu, bilimi öğrenimin en yüksek biçimi olarak görmekteyiz. Öyle ki, kendilerine faaliyetlerin en asili olan bu ayrıcalık verilmiş olan kimselerden en yüksek düzeyde uygulama standartları haricinde bir şey beklemiyoruz.

1. Ryan G, Bonanno H, Krass I, Scouller K, Smith L. Undergraduate and postgraduate pharmacy students' perceptions of plagiarism and academic honesty. *Am J Pharm Educ* 2009;73:105.
2. Rennie SC, Crosby JR. Are "tomorrow's doctors" honest? Questionnaire study exploring medical students' attitudes and reported behaviour on academic misconduct. *BMJ* 2001;322:274-5.
3. Billić-Zulle L, Frković V, Turk T, Petrovečki M. Prevalence of plagiarism among Medical students. *Croat Med J* 2005;46:126-31.
4. Aronson JK. Plagiarism - please don't copy. *Br J Clin Pharmacol* 2007;64:403-5.
5. Errami M, Garner H. A tale of two citations. *Nature* 2008;451:397-99.
6. Wager E, Fiack S, Graf C, Robinson A, Rowlands I. *J Med Ethics* 2009;35:348-53.
7. Yilmaz I. Plagiarism? No, we're just borrowing better English. *Nature* 2007;449:658.
8. Bouville M. Plagiarism: words and ideas. *Sci Eng Ethics* 2008;14:311-22.
9. Roig M. Re-using text from one's own previously published papers: an exploratory study of potential self-plagiarism. *Psychol Rep* 2005;97:43-9.
10. Roig M. Plagiarism: Consider the context (letter to the editor). *Science* 2009;325:813-4.
11. Julliard K. Perceptions of plagiarism in the use of other author's language. *Fam Med* 1994;26:356-60.
12. Vasconcelos S, Leta J, Costa L, Pinto A, Sorenson MM. Discussing plagiarism in Latin American science. *EMBO reports* 2009;10:677-82.
13. Afifi A. Plagiarism is not fair play. *Lancet* 2007;369:1428.
14. Roig M. When college students' attempts at paraphrasing become instances of potential plagiarism. *Psychol Rep* 1999;84:973-82.
15. Roig M. Plagiarism and paraphrasing criteria of college and university professors. *Ethics Behav* 2001;11:307-23.
16. Science Insider. From the Science Policy Blog. *Science* 2009;325:527.
17. Yank V, Barnes D. Consensus and contention regarding redundant publications in clinical research: cross-sectional survey of editors and authors. *J Med Ethics* 2003;29:109-14.
18. von Elm E, Poglia G, Walder B, Tramér M R. Different patterns of duplicate publication: An analysis of articles used in systematic reviews. *JAMA* 2004;291:974-80.
19. Framingham Heart Study. Available at: <http://www.framinghamheartstudy.org/>. Accessed April 2nd 2010.

20. Redundant publication. *Uniform Requirements For Manuscripts Submitted To Biomedical Journals: Writing and Editing For Biomedical Publication*. Updated October 2007. Available at: <http://www.icmje.org/>. Accessed March 6th 2010.
21. Tramèr M, Reynolds DJM, Moore RA, McQuay HJ. *Impact of covert duplicate publication on meta-analysis: a case study*. *BMJ* 1997;315:635-40.
22. Bretag T, Carapiet S. *A Preliminary Study to Identify the Extent of Self-Plagiarism in Australian Academic Research [Electronic version]*. *Plagiary* 2007;2:92-103. Accessed January 5th, 2010, from <http://hdl.handle.net/2027/spo.5240451.0002.010>.
23. Editorial. *Self-plagiarism: unintentional, harmless of fraud?* *Lancet* 2009;374:664.
24. Griffin GC. *Don't plagiarize - even yourself!* *Postgrad Med* 1991;89:15-6.
25. Roig M. *The debate on self-plagiarism: inquisitional science or high standards of scholarship*. *J Cogn Behav Psychoter* 2008;8:245-58.
26. Biros MH. *Advice to Authors: Getting Published in Academic Emergency Medicine*. Available at: <http://www.saem.org/inform/aempub.htm>. Accessed March 6th 2003.
27. Hammond KW, Helbig ST, Benson CC, Brathwaite-Sketoe BM. *Are electronic records trustworthy? Observations on copying, pasting and duplication*. *AMIA Annu Symp Proc* 2003:269-73.
28. Roig M. *Avoiding plagiarism, self-plagiarism, and other questionable writing practices: A guide to ethical writing (U.S. Department of Health and Human Services, Office of Research Integrity)*. Available at: <http://ori.hhs.gov/education/products/plagiarism/>. Accessed January 5th 2010.